

Pressentir l'amor: sant Josepmaria abans de l'Opus Dei

Quins esdeveniments van marcar la vida del jove Josepmaria abans del 1928? Com va descobrir la seva vocació sacerdotal? En aquest article, José Luis González Gullón ens endinsa en els primers anys del sacerdoci de sant Josepmaria Escrivà, una etapa clau en el seu camí espiritual, quan encara no havia fundat l'Opus Dei, però ja intuïa que Déu li demanava una cosa gran.

25/03/2025

Fa cent anys, sant Josepmaria es va convertir en sacerdot. Tenia vint-i-tres anys. Malgrat la seva joventut, molts esdeveniments li havien deixat una empremta indeleble. Nascut el 1902 a Barbastre, al nord d'Aragó, Josepmaria va viure els seus primers deu anys en un ambient serè, alegre i cristià. Tanmateix, poc després de rebre la Primera Comunió, la mort va arribar a la seva llar. En qüestió de mesos, tres germanes van morir a causa de diverses malalties infantils, molt comunes en aquella època. A més, l'empresa del seu pare va fer fallida i la família es va haver de traslladar a una altra ciutat, Logronyo.

Per a Josepmaria, l'arribada a Logronyo va ser difícil. A la rebel·lia natural de l'adolescència s'hi va

sumar la preocupació pel patiment dels seus pares. Enmig d'aquesta crisi, va descobrir que Déu el cridava: tot va passar de sobte. Va veure uns Carmelites Descalços caminant sobre la neu. Va iniciar la direcció espiritual amb un carmelita, que aviat li va suggerir que podria tenir una crida a la vida religiosa.

Només vaig pensar en l'amor

Després d'un període de discerniment, Josepmaria va prendre la decisió de ser sacerdot secular diocesà. Ho va comentar al seu pare, que li va preguntar si havia pensat bé en les conseqüències de la seva elecció:

—És molt dur no tenir una casa, no tenir una llar, no tenir un amor a la terra. Comprens el sacrifici que implica la vocació sacerdotal?

Josepmaria li va respondre:

—Només he pensat en el mateix que tu quan et vas casar, en l'amor.

En el seu interior, sabia que ser sacerdot era només una resposta parcial a la seva vocació. Hi havia quelcom més que encara no comprenia i que, de moment, es mantindria ocult. Més tard afirmaria que, entre el 1918 i el 1928, va viure un període de pressentiments, és a dir, de pressentiments que Déu li demanava quelcom que encara no aconseguia entendre.

Va passar dos anys al seminari de Logronyo. Durant aquell temps va néixer el seu germà petit, Santiago. Josepmaria va considerar aquest esdeveniment com una carícia de Déu: havia resat perquè els seus pares tinguessin un altre fill, de manera que la seva absència fos menys dolorosa quan ell deixés la llar.

Tan bonic com enamorar-se

Del 1920 al 1925 va viure al seminari de Saragossa. Va rebre la formació clàssica de l'època, centrada en el respecte a les normes, l'exercici de les virtuts i la formació espiritual a través de les pràctiques de la vida cristiana i l'estudi de la Teologia. El 1921 va passar una crisi vocacional: el rector del seminari li va suggerir que no continués amb el sacerdoci, ja que havia rebut informes negatius d'un seminarista encarregat d'avaluar la conducta dels seus companys. Després d'un temps d'oració i d'acompanyament espiritual, Josepmaria es va sentir reafirmat en la seva crida i el rector el va animar a seguir el seu camí al seminari.

El 1923, Josepmaria va acabar els estudis de Teologia i va començar els de Dret. S'imaginava a si mateix com a professor titular de Dret Canònic o

Dret Romà, uns càrrecs acadèmics que, de vegades, també exercien alguns sacerdots.

Durant aquells anys, la seva vida interior va créixer. En els moments d'oració sentia com el seu cor s'eixamplava. Va dir que era “una experiència tan bonica com enamorar-se”. Més que una futura fundació, els presagis enfortien la seva relació íntima amb Jesucrist:

—Vaig començar a presagiar l'Amor, a adonar-me que el cor em demanava alguna cosa gran i que fos amor.

Per reforçar la seva oració, anava cada dia a demanar la intercessió de Santa Maria a la basílica de la Mare de Déu del Pilar.

L'ordenació sacerdotal

El 14 de juny del 1924 va rebre l'ordenació com a subdiaca,

juntament amb altres companys. Va passar l'estiu a la casa dels seus pares a Logronyo i va tornar al seminari a l'octubre. Poc després, el 27 de novembre, el seu pare va morir a causa d'una hemorràgia.

Josepmaria va rebre el fort cop de la mort del seu pare i va pensar a abandonar el ministeri sacerdotal per ajudar econòmicament la seva família. Tanmateix, va decidir confiar en Déu i continuar endavant. El 20 de desembre va ser ordenat diaca.

Després de Nadal, la seva mare i els seus germans es van traslladar a un petit apartament a Saragossa. I el 28 de març, el bisbe Miguel de los Santos Díaz Gómara el va ordenar sacerdot. Dos dies després, Josepmaria Escrivà va celebrar la seva primera missa a la Santa Capella de la Mare de Déu del Pilar acompanyat de la seva mare,

germans i uns quants familiars. La va oferir per al seu pare.

Després d'una breu estada al poble de Perdiguera, on va substituir un rector malalt, Josepmaria va passar els dos anys següents a Saragossa, com a capellà en una església de jesuïtes. Quan en tenia l'oportunitat, assistia persones desfavorides al barri pobre de Casablanca, als afores de la ciutat. El març del 1927 va acabar els seus estudis de Dret i es va traslladar a Madrid, acompanyat de la seva família, per fer la tesi doctoral.

A la capital espanyola trobaria la resposta a aquells deu anys de preparació. El 2 d'octubre del 1928, mentre feia uns exercicis espirituals, va comprendre que Déu el cridava a recordar al món que els laics i els sacerdots seculars estan cridats a la santedat.

Aquell dia va néixer l'Opus Dei.

José Luis González Gullón, membre
de l'Institut Històric San Josemaría
Escrivá

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-es/article/presentir-
lamor-sant-josepmaria-abans-de-lopus-
dei/](https://dev.opusdei.org/ca-es/article/presentir-lamor-sant-josepmaria-abans-de-lopus-dei/) (06/08/2025)